

Gönüllü Psikopat

- şiirler -

Yayın Tarihi:

31.12.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Gönüllü Psikopat

Eserleri:

*neden

neden diyorum neden
neden bu rüyalar asılsızca
neden bir fotoğraf ağlatır beni
bu insanlar, yaşantılar
hayat diyorum
neden cenazeler serpiştirir
vakitsiz bir ayaz gibi
tenimde acısı...

neden diyorum neden
gözyaşlarım yalnız
oysa ki su birikintileriyle oynayan bir çocuktum
mutluydum
huzur annem kadar yakındı bana
şimdiyse uzak her şey
her şey uzak
artık kilometreler bir anlam taşıyor
yorgunca peşimdeler
uzaklardayım, uzaklaşıyorum

neden diyorum neden
neden yıllar bu kadar ağır
yaşlılığı annemin saçlarından okudum
gözlerinde bitirdim

..
bir boşluk var içimde
belki nefret belki hoşnutsuzluk
bilmiyorum, bilemiyorum
bilmek istemiyorum
ve sadece neden diyorum
her şeyin bir anlamı var içimde
neden soyutluklar somutça davranıyor
çaresizlik kıvranıyor parmak uçlarımda
ve sadece neden diyorum
neden?

Gönüllü Psikopat

1- Mahkum

Acıya direnme güdüsü ve
alışamamanın acısı var içimde

Hüküm sürdün sana ayırdığım yerimde
Farkettim ki kendime yer kalmamış
Elimde yoğunca sıkıştırdığım ve
Sonsuza kadar sürecekmış gibi olan bu duygu var
Sanki orada zaman yok
Kimse kimseyi beklemiyor
Kimse kimseye sonsuzluğa yemin ettirmiyor
Kimse kimseyi bekletmiyor

Sana koşmak beni yoruyor çünkü
mesafeleri hep sen belirledin
Hiçbir gün diğerini köreltmedi
Sen farketmedin bense öğrenmedim
Gerçeğini unuttuğum bir yanılgıda tökezledim
Sen gökyüzüne inandın bense maviliğe
Aynı yere baktık fakat farklıları gördük
Sen uzaksın , bende uzak
Bu birkaç metre olabilecek bir uzaklık
ama oraya dağlar ve denizlerde sığar
Sen unutulmaya mahkumsun , ben de unutmaya

Gönüllü Psikopat

Acı

mesafeler sadece kilometreler mi ?
yoksa birkaç metre uzağındaki birine
okyanuslar sığdırmak mı ?
acı bu olsa gerek...
birkaç metreye okyanuslar sığdırmak

Gönüllü Psikopat

Anlamıyorlar

her an anlamlı
anlamıyorlar

bak
lanet okuyan cambazlar iplerinde saklı
ben mesela
kainata bir tanrı yükleyip
ayınler görürüm, günde beş vakit
bak
ıstırapsız bir işkence var
göğsü taştan varlıklara
sen varsın
uzak diyarlarda saçlarında papatya
kırık vazolar var
çocukluk hatasından
ben varım, bin parçamla
mesela
üç yıl önce olmalı
aynı şiiri tekrar tekrar okuyarak
zihnimde sen olmalısın

her an anlamlı olmalı
anlamıyorlar

Gönüllü Psikopat

Anlat ona

göğüs kafesimi delip çık dışarı kalbim
ona bir ağız verki her şeyi anlatsın , Rabbim
sığdıramıyorum yaşadıklarımı bu cümlelere
anlatamıyorum olmuyor kelimelerle
benim nefsim var utanırım ,anlatamam gerçeği
kalbimin yok ama anlatsın o sana her şeyi
seni görünce ne kadar çok çalıştığını
anlatsın sana neden dünya ile barıştığını

Gönüllü Psikopat

Anlatamazdım

Ben yüksek sesli çiçeklerin olduğu bir dünyada büyüdüm
Bulutlara mendil uzatan gözlerim vardı.
Zincirlerim vardı..ve bir o kadar da özgürdüm
Her nefes rüzgar olurdu hayatıma
her yıldız , pusula
Şanki her ölen çocuk içindi bunca deniz
Ölüm , mavi şarkılar söyletirdi balıklara
anlatamazdım

...

Kırlangıçlar , ağlayan bir haftanın habercisiydi
Okunamayan mektuplar içindi her şey
Okunan ve geri gelen ..
anlamazdı
Geçmişini soluyan bu bedeni kimseye anlatamazdım
Her satırda yuvarlanırdı parmaklar
Lakin anlamazdı , anlatamazdım.

Gönüllü Psikopat

Ateşten Fısıltı

sev onu kalbim...
hıçkırıklara boğulmaya kadar
içimdeki tüm gemiler onun olsun
okyanuslar unutursa diye

sev onu kalbim...
rüzgarlar zerrelerimi ona ulaştırсын.
ateşler içinde sev onu ,
fısılda gözlerime tüm sevgimi

sev onu kalbim...
beni ondan alıkoyma
daralsın göğüs kafesim
sev onu kalbim, tüm gücünle...

Gönüllü Psikopat

Başlıksız

şüpheli bakışlar var aynada
bana doğru
kabzası kavranmış şekilde
namlusu benden
bana doğru

Gönüllü Psikopat

Başlıksız 2

cılız bedenimi azleden bi' duygu düşün
henüz onumdayken buldu beni
öyle ki her mahkememiz kan revan
çocukluk aklım sezmişti o zaman
nefretim kendime,kendimdeki her şeye

ben ki,günlerini gökyüzünde bitiren hiçlik
güneş gözlerimle girerdi gökyüzüne
akşamüstü bu duygu onu da öldürürdü,beni de
o, batıya bırakırdı bedenini
kana boyanırdı gökyüzü her akşamüstü

yıldızlar halihazırda , nasılsa gece uzun
hep derdim kendime
tanrı,bu küçük kalbimi kırarken hiç mi utanmıyor?
dualarım,gözyaşlarım,yıllarım...
kendimdeki bu eksiklik tanrıdandı
ama nefretimi ben yarattım bu eksikliğe
çünkü nefretim kendime,kendimdeki her şeye

Gönüllü Psikopat

Bendeniz

bir gemi oldum
buluşamasamda denizle
ben denize aşığım...
o beni bilmesede
nice yolcu taşıyacaktım
içimde , ona ...
ben denize aşığım
o beni sevmesede

Gönüllü Psikopat

Benim Küçük Kalbim

yumuk yumruğum kadardı
benim küçük kalbim
yaşım bir düzineyi
birkaç sene geçerken
seni tanıdım ve sevdim
benim küçük kalbim
içimdeydi , çocuktuk
- en azından ben -
başucundan çivilenmiş gibiydi
göğüs kafesime
ama şimdi büyüdüm
hissediyorum...
benim küçük kalbim
anlamadıklarımı
neden seni sevdiğimi
anlıyorum artık...

Gönüllü Psikopat

Bu Gece

geceye direnemedi
yedi kollu şamdan
yedi mumu ile
yeryüzünün yıldızları
teker teker söndü
her nefesimde...

bu geceye direnemedi
ne yaşama sevincim
ne de mutluluğum
sanki kasırga gibiydi
aldı ve götürdü
direnemedi kimse , hiçbir şey

Gönüllü Psikopat

Çatıkacı Günlükleri

ıslanmış bir kağıda buruşmuş bir kalemle adını yazdım, sonra demiştim
bilirsin ya beni
sevgiye buğulu aynalardan bakan,
sürekli ağzında gaipten söyleşi çalkalayan,
"aralık"sız bir yıl, soğukluğu teninde taşıyan bir adamım
belki bir varım, bin yokum
ama beni, senden iyi kimse bilmez

tutulmamış yeminleri unutturan sözler var
bilirsin ya beni
karanlık, perdeleri kapattığında
bir serzeniş uyanır cümlelerde
hep hazin sonlar hazırdır aslında
"insan, kendiyle kendi arasında"
bir son çizer durur
bilirsin ya beni
sen...

Gönüllü Psikopat

Gemi

sessiz ruhum gemi gibi
demir attı limana
duyduğuma göre yarım asır
duracakmış limanda
kaptanını bulun bana
beklemesi gerek...
yolcusuna aşık olan
bu gemiyle birlikte

Gönüllü Psikopat

Gözyaşının kimyasal formülü

bana bir gecenin uzunluğunu anlatma
sen hiç aleyhine olan bir masada marangozculuk oynadın mı

mesela
yaşam nedir
bir çemberdeki cambazdan çok mu farklı
peki kırkikindi yağmurlarından nasibini alan bir şehirde
kilometreleri bana çeken ne
mesela
insan nasıl ölür
sarıklarla sarılmış bir zihinle mi
geçmişindeki mahkemeye geleceğini yargılayarak mı
ya da göğsündeki sismolojik tanıdan vazgeçerek mi
mesela
intihar nedir
yerçekimine asi olmak mı
vücut bütünlüğünden taviz vermek mi
ya da göğsüne aldığı nefese hidrojen karışması mı

bana bir gecenin uzunluğunu anlatma
ben gökyüzündeki o izdihamda yıllarımı kaybettim
ve o an anladım zaman, beyaz pelerinli bir hasta

Gönüllü Psikopat

Hayat Ağacı

gökyüzü çıkardı mavi gömleğini
karardı bir yaz gününün tüm şafakları
hayat kaptan lakin derinlerde gemisi
aynı kökten uzanan heybetli bir çınar
her yaprağı bir öykü , her yaprağı bir hayat
karanlık bu havada mevsimleri karışık
bir yaprak var çoktan sonbaharı gelmiş
bir yaprak var ilkbaharda daha yeni filizlenmiş
hepsi kendi üzerine hayatını resmeder
senaryosu bitenler , rüzgar ile kopup gider

Gönüllü Psikopat

Hayırsız evlat

...hayırsız evlat
gözyaşları faydasız
hayırsız evlat
onur inal gibi
hayırsız evlat
kırdı parmaklarını
hayırsız evlat
yaktı resimlerini
hayırsız evlat
dışarıdan anlaşılmaz
hayırsız evlat
içeriden de anlamadı
hayırsız evlat
kavgalarında saklı
hayırsız evlat
vücut bütünlüğünde
hayırsız evlat
şiiirleri de vardı
hayırsız evlat

Gönüllü Psikopat

İblis

sonra gözlerimi kapattım
gökyüzünü hayal ettim
Neptün'de bir pamuk tarlası
sonra gözlerimi açtım
insanlar...

mükemmelliyetçilik dedim
bende olan, benim

ben hiçbir şey olmak istemiyorum
hiçbir şey bile!
hayatı sevdiğini söyleyen birine yakışmadı bu
yakışırsa dedim
yakışırsa...

evet, insanlar dedim
inanın bana, ağlayan duvarlara bakarak yemek yerler hep
ve derler ki: ben
kahkahalarla cevap verilir
ve derler ki :ben

ağlayan duvarlar görüyorum
hepsi parmak uçlarında ve sessiz
ben olsa olsa tek kanatlı bir iblis olmalıyım dedim
ben olsa olsa tek kanatlı bir iblis olmalıyım dedim

Gönüllü Psikopat

İçimizden Biri

Bir kazan dolusu su kaynatıyoruz içimizde
Bırakın diğerlerini kendimizle bile geçinemez olduk
Lakin eksilenin biz olduğumuzu ne zaman anlayacağız ?
İnsanlığın dili, dini ve rengi yok
Eğer içimizde insanlık varsa tabii ki...
Aynı mavi kubbeyi soluyan varlıklarız
Aramıza ne dikenli teller ne de duvarlar girmemeli
Bizi bizden yine biz ayırıyoruz.

Bir sirk kadar hayvan barındırıyoruz içimizde
Ve sorun şu ki ; kimse bunu yadırgamıyor
Kendi boyumuza bakmadan eşeledik bu dünyayı
Elimizde ise sadece kirliliğimiz kaldı
Denizler bile temizleyemedi bizi ,
üstüne üstlük orayıda kirlettik
Doğa bizimle yarışmadı , yarışmaz !
Belki birgün öğreniriz hangi dalı kestiğimizi
Belki birgün bencilliğimiz aynalarla buluşur.

Gönüllü Psikopat

Kefil

ben size sevgimi anlattıkça
üzüldüğünüzü hissettim , kanımca
üzülmeyin , istemem , söylemem bir kelime
artık adınızı yazmam sol bileğime
hiçbir bilekliğin kapatması gerekmez
solar zamanla , silinir...
siz üzülmeyin yeterki bastırırım sevgimi
içime ; yüreğime , yastığıma...
artık şiirler okumam rüzgâra
size ulaşp fısıldamaz kulağınıza
üzülmeyin yeterki mutlu gibi davranırım
gözlerim şarkı söyler tebessümüm eşliğinde
hergün sizinle sohbet ederim
sanki sizi hiç sevmemişcesine...
dostunuz olurum ; derdiniz , derdim
sakar gibi davranırım , kayar düşerim
belki gülersiniz bana ama
o gülümseme için her şeye kefilim

Gönüllü Psikopat

Kırgınım

yine üzgünüm , yine kırgınım
tıpkı bir kuş yavrusu gibi , kırgınım
seni göremediğim günlere kırgınım
seni bana unutturan uykuma kırgınım
gülümsemeni kaçıran gözlerime kırgınım
gözlerimi kaçıran utancıma kırgınım
seninle geçiremediğim zamana kırgınım
derdimi anlatamadığım cümlelere kırgınım
yine üzgünüm , yine mutsuzum...

Gönüllü Psikopat

Lütfen

içimdeki bu boşluk, bu nefret...
zihnimde, kalbimde , her şeyimde
gerçekleştirmem gereken biri var
ama benim için bir mezar...
yaşamayı hak eden ismail'i , ölüme mahkum eden bir mezar

ben eksik yaratılmışım
ben, kendine saygının en ahlaksız biçimiyim

biliorum
gökyüzünü hayal etmeliyim
berrak ve masmavi...
kör olmayı seçersem eğer
zaten karanlık, perdeleri kapatır

ismail,
(inanmadığın tanrılara)
gecelerce avuçlarında biriktirdiğin o dualar,
seni sen yapan en içten haykırıışların
sen ordasın
özün, o serzenişlerde
aynaya bak, tüm samimiyetinle
gülümse, bir kez olsun, gülümse
lütfen

Gönüllü Psikopat

Mektup-1

acı veriyor,
etimdeki tırnak izleri...
ve acı veriyor,
kaburgalargalarımın menteşelerinin sökülmesi...

umarım mutlusundur...
nasılsa davayı kazandın,
kurduğum her mahkememde suçlu bulundum.
umarım mutlusundur...
nasılsa kış geliyor artık
kışın karanlıklar kayboluyor , değil mi ?
ve kalplerimizden örülüyor taş duvarlar
kışın hiçbir şey hissedilmiyor
ne sen ne de ben ...

umarım mutlusundur benden bir taş duvar ördüğün için
kış , acı veriyor kalbime...
ve gözyaşlarım kar tanesi oluveriyor
sanki... sanki dağlar göğsüme geriliyor
cümlelerim kan renginde...
hepsi başucundan çivilenmiş kalbime

gözyaşlarım acıyor ...
ölüme terkedilmiş gibiyim
içime okyanusları sığdıramıyorum
ve acı veriyor seni sevmek
anla beni...
bir duvardan bir insan çıkmaz artık

Gönüllü Psikopat

Mektup-2

Bizce aşk bu (ben ve kalbimce)

..
Yatağında uyutulan bir nehirde ; kan yerine gözyaşı akması gibi
Soyut bir keskinlik var bu duyguda
Kırık aynaların rüyası kadar ; saydam bir gölge
(yıldızlara ilham veren)
Sanki ruhuma öksüren bir hastalık
Bulutlarımı parçalayan bir fırtına gibi
Aşk, belki bu yüzden kahverengi gözlerini , bu kadar anlamlı kılıyor

Gönüllü Psikopat

Mesela

.Mesela
Zebanileri var bu hayatın
Boynu kıldan ince cellatlar
Ve mahkumlar
Bir düşünce giydirilmiş iskeletler var
Zümrüt ellerin kubbesinde
Demir parmaklıklar
Bir makas
Nefes kesen
Bir gözyaşı
Unutmak gibi
Mesela
Cehennemi yaşattık içimizde
Cennet gözlerimizde kaldı
Ve ölüm bir uyanışı bizim için
Uyumak hep tatlıydı
Birini uyandırmaksa suç
Mesela
Ruh bir ateşe yaşamak cehennemdir
Biz farklıydık hep
Bir korkuda uyanışı bekleyen
Biz farklıydık hep
Aynalar yalancıydı
Gönüllü Psikopat

Muallak

senin feleğinde döner duran pervaneyim
çölün ortasında seraplara kapılan bir çiçek

sanki sen asaydın bense kızıldeniz
sanki sen bir Yusuf ben de bir kuyuyum

üşüdükçe mevsimlere bürünen bir dağım
sanki ben bir masalım toz içinde dururum

Gönüllü Psikopat

Pazartesi

I.
bulanmış kaldırımlar yürüyor zihnimde
iki pazartesi arası gibi bedenim
kan donmuş portrelerde kaldı soluk renkler
günün tüm yorgunluğuyla ıslak asfaltlar
sanki mavilikten yarılacak kadar bir gökyüzü var
insanlarsa gökgürültülü ve sağnak yağışlı
...basmakalıp adımlarla yazıldı bu yollar
ben şahitim, bir haftanın pazartesinde..

II.
şemsiyelerle korunuyor düşünceler
kuru boyası avuçlarda...
tonla kemik arasına sıkıştırılıp
inan ki
bir dileğim var özgür kılmak istediğim
sarmaşdolaş bakışlardan kurtarıp kendimi
size rastlamak istiyorum hanımefendi
yanınızdan geçmek...
sizi hiç tanıımıyormuşçasına
sanki ben ben değilmişim, siz de siz
bir haftanın pazartesisinde...

01:36 26.12.2022

Gönüllü Psikopat

Ressam

aşk , doğuştan gelir
bence doğmak bir mucizedir
iki mucizeyi bir arada görmek
her aynanın harcı değildir...

birgün olsa sonradan öğrendiğim duyguları
öğrenmemiş gibi yapsam , bilmesem
kana kana gözlerime misafir olsan , utanmasam
birlikte gökyüzünü benimsesek...
en çokta şafakları , yağmur sonrası
güneşin en yumuşak olduğu anda , gökkuşağında
onca renk içinden hayatımı renklendirenin senin olduğunu
anlatabilsem , kanıtlayabilsem...
gözlerimde seni oluşturmuyor hiçbir renk
bir renk hariç , belki o renk siyah olabilir
en sevdiğin renk olduğu için...
tüm renkleri içinde barındırdığı için...
siyahın en yoğun olduğu anda , aklımdasın
sen gecedden güzelsin , ama şuan yoksun

önceleri heyecanla uyanırdım
seni görebilmek için...
şimdilerde uzaktasın , uyuyorum
rüyalarım davetlisin ...

Gönüllü Psikopat

Sadece...

Gökyüzüne bakıyorum
Kilometreleri takip ediyorum gözlerim
Usturupsuz düşünceler...
Tanrım
Bu köprüde bir kurtuluş var
Bir yağmur damlası gibi
Bir çocukluk kadar
Bu raylarda bir ızdırıp
Buradan çıkış yok
Karşıya geçmek zorundayız
Bu kaldırımlar yıllardır burada
Bak , burası şehrin ıslak yeridir
Yağmur , oldum olası buraya yağar
Ve artık şemsiye kullanmayı unuttum
Burası da ... bilmiyorum
Bilmek istemiyorum
Tanrım
Ardışık günleri kusuyor , takvimler
Zifiri şaraplar bardaklara gömülüyor
Uyku ruhumu yavaşça boğarken
Geceleri sana bırakıyorum
Tanrım
Sana inanmak istemiyorum artık
Çünkü
sen beni ütopyalara mahkum ediyorsun

Bu kul , boynu bükük bir asi

Gönüllü Psikopat

Sen

ben taze sönen bir kül sense yere düşmüş bir kar
üstümüzde dururken bembeyaz bulutlar
ikimizde alıp savursun bir rüzgar
etrafımızda uçusun tüm umutlar
"Romeo ve Juliet" gibi olabilirdik biz
düşünsene bir dünya sen ve ben, ikimiz
yemyeşil bir ada ve bucaksız bir deniz
senin sesini duyabileceğim kadar sessiz
acı içimde kıvrandı bir yılan gibi
bu aşk kalbimde hala ilk günkü gibi
sözcüklerim dilime çok sert düşüyor
güneşimsin , sensiz bu beden üşüyor
şiir yazarken eşlik etti bana sevgin
inan seni ben her şeyinle sevdim
senin yanına ben her şeyimle geldim
yanımda hiçlik vardı çünkü her şeyim sendin
ama biliyorum sen sadece bir rüyasın
içinde umutlarımın yüzdüğü bir deryasın
sen değeri bilinemeyen bir dünyasın
sen kokunla cezbeden bir papatyasın
sen hayal edilemeyen bir ütopyasın
sen keşfedeni aşık eden bir coğrafyasın
sen ve gülüşlerin hep kalbimde, aklımdasın...

Gönüllü Psikopat

Sevgilim

1
"sesindeki haziran"
(göğüs kafesimde yankılanan)
sigaramda, gizli gözyaşlarımda

2
sevgilim
ben ki hasta bir adam
bıçaklar bileyen bileklerinde
sen ki dokunmaya kıyamadığım
şakağımdaki son mermi

3
rüyalar var sevgilim
gözyaşlarımdaki kumarbazlar
ödetilmeyen borçlar
ve idama mahkum aynalar
ve boynu kıldan ince cellatlar
ve sen

4
sevgilim
inanmadığım tanrılara dualarım var
ve sen yazıyordun hep avuçlarımda
tramvay köşeleri, 8 katlı binalar
gece yarısına sakladığım zaman
mektuplar ve boş sayfalar var

5
sevgilim
bu mevsim gelinlikler içinde
hafızam nefes nefese
koştururken hatıralar
bilenmişim o bulutlu sabahlara
en çokta pazartesi

6
sevgilim
belirdi şakaklarımda
ağlayan bir kurşun sesi
saklanır geceye
bense yokluğun kollarında
bir mahkum olurum
müebbet yemiş şekilde
bu mapushanede sonsuza dek

Gönüllü Psikopat

Siyah Beyaz Fotoğraf

Siyah

bir çiçek ekili
içimdeki saksıda
bir bulut gerekli
kuraklık var orada

Beyaz

üzülse de
kimse gelmez yanına
hayatta sadece
gecen döner yarına

Gönüllü Psikopat

Sonbaharın Özlediđi Çiçekler

ölümü hissedebildiđim tek mevsimdi sonbahar
imrenirdim ağacından düşen her yaprağa
bunca zaman kör gibi dinlemişim bu mevsimi
anlıyorum artık toprağın neler hissettiğini

bir zaman gelecek ki hoşçakallar kaybedecek
çiçekler yeniden filizlenecek gözlerimde
papatyalar koşarak kavuşacak ölüme
ve her şeye kucak açan sınımsız toprağa

toprağın zamanında çocukları gibi büyüttüğü
çiçekleri , teker teker avucuna düşüyor
belki gördüğümüzde dağları , ormanları var
fakat kimse bilmez içinde ne sakladığını

sonbahar , tıpkı insanlar gibi...
koklamak için kopardığı çiçekleri özlüyor

Gönüllü Psikopat

Thoroughbred

mükemmeliyetçiliğın,
kendi kurşunuyla vurulan bir silah.
teşekkürler baba,
ilyada'ya yaptığın her atıf
milattan önce 9. yüzyılda çalkalandı.
bu handikaplı yarışı,
ruhuna sen musallat ettin
ve benim gözyaşlarımla yaşayacak.
ruhum, bu duyguyu soludukça,
thoroughbred'ten farksızım baba

Gönüllü Psikopat

Umut

Umut sönmüş gözlerimde...
Aynalar öyle söyledi , dün gece yarısında
Yoksa rüzgardan mı ; lütfen dürüst ol ,
Oysa ki soğuk bedenime gün ışığı uğramaz
Küsmüş olmalı , ne yaptım ki ; bilmiyorum
Bilemiyorum , su birikintisi olan ellerimle

Umutumu kaybettim sanırım...
Zerrelerin kavrulduğu okyanus çölünde
Samimiyetten bahsetsene ona
Dört ayaklı masayı anlat , marangoz gibi
Geceye koşan yıldızların yorgunluğunu
Mavi bir mendile koy ve sakla pürüzlerinde

Umutumu yitirdim sana nasıl döneceğim ?
Bunu bir rüyaya terkedebilirim ...
Uyanınca tabir ederim kendimce , kahvaltıda
...Peki gözlerimi kapatsam bilmiyormuş gibi yapsam
Olmaz mı ? Nasılsa yol uzun , kilometrelerce kaldırım var
Belki ... belki de kaybettiğim şey sendedir , ne dersin ?

Gönüllü Psikopat

Uyanmadan önce

huzur,haram kırıldı Tanrı'nın bu kuluna
bir gece ayaklandı gözlerimden yaşlar
kargaşayla sulandı gördüğüm tüm rüyalar
gördüğüm tüm rüyalar,isyankar bir ruhta
bu ruh,asi kulun bedenine nakşedilmiş durumda

huzur,haram kılındı Tanrı'nın bu kuluna
bir gece silahlandı geçmişim aniden
...öldürdüler birkaç kişiyi maziden
içlerinde sen de varsın,içlerinde ben de
asıldık meydanda sabaha karşı
uyanmadan önce...

Gönüllü Psikopat

Yasaklar Şehri

yasaklar şehrinde ,
yasaksız yaşamak
kulağa garip geliyor değil mi ?
17 milyon insan yaşıyor bu şehirde
insanları doğal ama havası illegal
bu şehrin kalbi darmağan
çarpık kentleşmeden nasibini almış
hapisanesi yok , kimse mahkum değil
kaburgalar demir parmaklıklar gibi
adaleti ise kısasa kısas...
ne harika , ne muhteşem !
o kadar zor olmamalı
yasaklar şehrinde
yasaksız yaşamak...

Gönüllü Psikopat

Yetim Kaldı Gölüşlerim

ben bir kuş deęilim ki
pencerene konayım
ben bir yağmur deęilim ki
saçlarına yağayım
ben bir çiçek deęilim ki
beğenip de kokladığın
ben bir hiçim galiba
yüzüne bile bakmadığın

Gönüllü Psikopat

Zaman 2

"ben hasta bir adamım"
en zalim doktorun elindeyim
ne reçetem var ne de ilacım
ben yorgun bir adamım
hepsi bu...

Gönüllü Psikopat

Züleyha

.Züleyha
"Yusuf Tanrıya layık
Züleyha'ya değil
Yusuf, Züleyha'nın değil
Züleyha Yusuf'un
Gökyüzü tapınakların
Tapınaklar Yusuf'un
Yusuf ise Tanrınındır"
dedi
Oysa ki
Züleyha'nın rüyası Yusuftur
Yusufsa rüyalarla konuşur
O ki
Sahra çölü Züleyha'nın içinde kıvranır
Nil Nehri onun kaburgalarından dökülür
Bir Musa doğuran Mısır, Züleyhadan anlamaz
Tanrısı susar Züleyha konuşur
Kaç zindan eskidir gözlerinde
Kaç gözyaşı koşar gider uzaklara
Onu ancak bir Yuzarsif anlar
Ama o Yusuf'a aşiktir

Gönüllü Psikopat